

**Ocean-Film, spol. s r. o.
(1922–1950)**

U řady subjektů českého meziválečného filmového podnikání lze vystopovat několik společných jevů. Při založení společnosti, v jejímž čele stály zpravidla osoby podnikající v oborech zcela mimo sféru filmu, bývaly veřejně deklarovány dlouhodobé plány a ambiciózní cíle. Ty však poměrně záhy ztroskotaly a zůstaly nerealizovány. Docházelo k tomu především kvůli nesystémovému způsobu řízení, nezodpovědnému nakládání s finančními prostředky, častým personálním změnám ve vedení společnosti a prosazování osobních zájmů na úkor jednotné firemní politiky. Čím kratší bývala doba fungování společnosti, tím déle a nepřehledněji pak probíhal proces její úřední likvidace. Výše popsané typické rysy vykazuje i historie společnosti Ocean-Film, spol. s r. o. Ocean-Film, spol. s r. o., prodejna a půjčovna filmů (dále jen Ocean-Film) byla založena dne 20. července 1922 se záměrem nakupovat filmy světové produkce a následně je půjčovat kinům na území Československa. Jednateli společnosti se stali Otto Horáček (majitel domu na Vinohradech), Rudolf Sůva (soukromník na Smíchově) a Norbert Svatoš (majitel biografu v Praze 4). Prokuristou a zároveň ředitelem společnosti byl ustanoven Vojtěch Linhart (soukromník v Praze 2), který byl až do své smrti v roce 1932 klíčovou postavou společnosti.¹⁾

Prvním sídlem společnosti se stala kancelář v ulici Na Perštýně v Praze 1, ale již roku 1923 se odtud společnost odstěhovala do kanceláře na Národní třídě č. 26. V roce 1926 byl kapitál společnosti navýšen na částku 420 000,– Kč a novým jednatelem se stal Antonín Raifanda (soukromník v Bubenči).²⁾ V září roku 1927 se společnost přestěhovala z Národní 26 do paláce Olympic ve Spálené ulici 26, o rok později pak na Václavské náměstí 51.³⁾

Podíly O. Horáčka, A. Raifandy a R. Sůvy byly v říjnu 1929 převedeny na Josefa Tůmu (restaurátor v Praze 2). Ocean-Film tak nyní měl dva společníky: J. Tůmu s většinovým vkladem (360 000,– Kč) a V. Linharta s vkladem menšinovým (60 000,– Kč). Oba jmenovaní zůstali rovněž jednatelem společnosti, a to až do května 1930, kdy byla část Tůmova podílu převedena na V. Linharta a část na Stanislava Pokorného. S. Pokorný však téměř okamžitě převedl svůj podíl na V. Linharta. Jednatelství J. Tůmy bylo v květnu 1930 zrušeno a V. Linhart se tak stal jediným společníkem a jednatelem Ocean-Filmu.

Stav vzniklý z uvedených změn však neměl dlouhého trvání. V únoru 1931 si V. Linhart ponechal 126 000,– Kč a zbývající část podílu rozdělil mezi Cyrila M. Šimka (velkoobchodník v Praze 1),

1) Národní filmový archiv (dále jen NFA), fond Ocean-Film, spol. s r.o. (dále jen f. Ocean-Film), k. 1, inv. č. 1.

2) Státní oblastní archiv v Praze (dále jen SOA Praha), f. Krajský soud obchodní (dále jen f. KSO), spis sign. C XIV/160.

3) SOA Praha, f. KSO, spis sign. C XIV/160.

Rudolfa Průšu (major ruských legií ve výslužbě), Josefa Bartoše (obchodník v Praze 2), Karla Mervarta (komerční rada a továrník) a Karla Hrunka (majitel lakýrnického závodu v Praze 1).⁴⁾ Společnost měla nadále tři jednatele, kterými se stali C. M. Šimek, R. Průša a V. Linhart. Dne 13. března 1932 V. Linhart zemřel, jeho podíl připadl vdově Vilmě Linhartové, ta jej v prosinci 1934 postoupila C. M. Šimkovi.

Fakt, že společnost od konce 20. let postupně upadala, stoupalo její zadlužení a záhy se ocitla téměř na pokraji krachu, se s ohledem na výše popsané rošády nejeví jako překvapující. Z důvodu pasivní bilance a všeobecně nepříznivé hospodářské situace se valná hromada v prosinci 1934 usnesla na likvidaci a následném zrušení společnosti. Od zmiňované prosincové valné hromady přestala společnost vykazovat činnost a v roce 1937 byla zcela bez prostředků. Berní správa však předloženou likvidaci odmítla schválit, neboť společnost měla podánu žádost o odpis dluhujících daní, která dosud nebyla vyřízena. Povolení k likvidaci bylo vydáno v březnu 1941, ale až do roku 1945 se společníci nesešli – o některých ani nebylo známo, kde se trvale zdržují. Likvidační peripetie tak ukončili až v letech 1946–1950 úředníci Československého státního filmu, výmaz z obchodního rejstříku byl proveden dne 28. července 1950.

Společnost Ocean-Film uváděla do tuzemských kin především filmy americké produkce. Ocean-Film získal v Československu generální zastoupení americké společnosti Vitagraph, dále pak uváděl filmy americké společnosti Film Booking Offices of America (F. B. O.), filmy společností First National a Columbia Pictures Corporation. Společnost Ocean-Film se věnovala i výrobě filmů, během své existence vyprodukovala tři němé filmy⁵⁾ – FALEŠNÁ KOČIČKA (1926), LÁSKY KAČENKY STRNADOVÉ (1926), MILENKY STARÉHO KRIMINÁLNÍKA (1927) – a jeden zvukový film PRÁVO NA HŘÍCH (1932).

Při provádění likvidace Ocean-Filmu po roce 1945 bylo opakovaně konstatováno, že z činnosti společnosti se dochovalo pouze nevýznamné torzo její registratury, účetní knihy měly být údajně zničeny v revolučních bojích v květnu 1945.⁶⁾ Toto tvrzení je v rozporu se současným stavem uspořádaného fondu, který kromě jednoho kartonu písemností obsahuje i 15 úředních knih z let 1925–1932.⁷⁾ Ačkoliv se jedná především o pomocné účetní knihy, nelze vyloučit, že důkladná analýza a komparace by mohly pomoci rekonstruovat příčiny úpadku společnosti. Badatelské pozornosti by rovněž neměla uniknout kniha se záznamy o půjčovném za filmy z let 1930–1932, v níž jsou kromě finančních údajů uvedeny i názvy titulů, které Ocean-Film půjčoval, jakož i názvy a sídla biografů, které patřily v té době k odběratelům filmů z nabídky společnosti.⁸⁾ V této souvislosti je třeba též upozornit na dochované dokumenty mapující obchodní vztahy Ocean-Fil-

4) C. M. Šimek, R. Průša, J. Bartoš, K. Mervart a K. Hrunek byli spolupodílníky Filmové skupiny Praha. Zůstává otázkou, zda při převzetí podílu Ocean-Filmu byli obeznámeni s prohlubující se zadlužeností společnosti. C. M. Šimek, R. Průša, K. Mervart a K. Hrunek figurovali od roku 1932 i ve vedení slibně se rozvíjející produkční společnosti Nationalfilm s. r. o., která se posléze stala jednou z největších tuzemských produkčních společností.

5) Společnost Ocean-Film bývá uváděna i jako výrobce filmu PLUKOVNÍK ŠVEC (1930), viz *Český hraný film I. 1898–1930*. Praha: Národní filmový archiv 1995, s. 150. Výrobu filmu však zřejmě financovala Filmová skupina Praha, která jej Ocean-Filmu předala k exploataci. Srov. NFA, f. Filmová skupina Praha, k. 1, inv. č. 30.

6) SOA Praha, f. KSO, spis sign. C XIV/160.

7) NFA, f. Ocean-Film, inv. č. 11–24, inv. č. 95.

8) NFA, f. Ocean-Film, inv. č. 95.

mu se společnostmi Columbia Pictures z New Yorku a Capitol-Film, A. G. z Berlína.⁹⁾ S ohledem na celkové dějiny Ocean-Filmu nelze samozřejmě opomenout ani zápisy ze schůzí a valných hromad společnosti¹⁰⁾ a protokoly ze schůzí jednatelů společnosti.¹¹⁾

Tomáš Lachman

9) NFA, f. Ocean-Film, k. 1, inv. č. 92–94.

10) NFA, f. Ocean-Film, k. 1, inv. č. 1.

11) NFA, f. Ocean-Film, k. 1, inv. č. 2.